

Det var opsummeringen. Lad mig vende mig mod hovedteksten.

Ideelt set bør en finanslov være mere og andet end blot konteringer på næste års budget. Ideelt set bør en finanslov også være udtryk for politiske holdninger, visioner og fremadrettede bud på, hvordan vi indretter samfundet, så vi tager hånd om de store udfordringer. Finansloven for 2004 indfrieder ikke disse forudsætninger. Og det er her, vi ser de store problemer.

Fra Det Radikale Venstres side har vi peget på, at gælden ikke afvikles hurtigt nok; at der er strukturelle udfordringer på skatteområdet og på arbejdsmarkedet, som regeringen ikke byder på; at Danmark har behov for flere investeringer i forskning og udvikling; at vores ulandsbistand bør genrejses, så vi går i front på området; at investeringer i fremtiden også har med miljø at gøre i form af anlæg af naturparker.

I det radikale udspil til finanslov har vi for- søgt at byde på disse udfordringer. Vi ved, at demografien ændrer sig. Vi ved, at kravene til den økonomiske politik bliver strengere og hårdere. Vi ved, at vi som en lille, åben økonomi er nødt til at være meget påpasselige med at have orden i eget hus.

Danmark skal kunne tiltrække investeringer udefra. Vi skal konkurrere med andre lande om at tiltrække og fastholde kvikke hoveder, der ellers flytter. Hvad gør regeringen? Strammer reglerne for flygtninge og indvandrere, så der nu skal vises stamtræ ved familiesammenføringer. Tror regeringen virkelig på, at den slags er medvirkende til, at indiske software-ingeniører strømmer til Danmark? Når både det menneskelige klima og vejret er koldt og skatten er høj, er det jo ikke lige den slags, der er brug for, hvis danske virksomheder skal tiltrække arbejdskraft udefra.

Ulandsbistanden beskæres igen i år og bidrager til et indtryk af Danmark, der lukker sig om sig selv i stedet for at gribe mulighederne i den globale økonomi.

Det er svært at genkende partiet Venstre i den nye version. Der er ikke noget at sige til, at hr. Søren Krarup i Politiken den 22. november udtaler, at han priser sig lykkelig for, at Uffe Elle- mann ikke vandt valget i 1998. Uffe Elle- mann var jo kulturradikal. Samtidig siger hr. Krarup, at han absolut ingen ambitioner har om at skabe et nyt samfund, men så længe Fogh Rasmussen er regeringschef, er jeg fuld af fortrøstning, ud- taler hr. Søren Krarup. Men for os andre, der fø- ler os liberale i synet på EU og udlændinge og

samtidig går ind for en stram økonomisk politik, ja, der er det meget sigende for regeringens poli- tik.

Finansloven er ikke holdbar i forhold til de udfordringer, vi står over for i en vidensbaseret økonomi i fremtiden. Det er ikke kun Det Radikale Venstre, der kritiserer regeringen. Vismændene siger det klart i deres seneste rapport. Vismændene siger, at den nuværende finanspolitik ikke er holdbar, at det er nødvendigt med nye initiativer på arbejdsmarkedet, at afviklingen af den offentlige gæld foregår i et langsommere tempo end planlagt i henhold til 2010-planen, og at holdbarhedsproblemet er blevet forværret.

Så vil der sikkert være en stribe argumenter fra regeringens side om, hvorfor vismændene ikke er værd at lytte til. Men kritikken kommer nu altså også fra den private sektor. Der er en økonom fra Nordea, der forleden udtalte:

»Regeringen er for optimistisk, både i det of- fentlige forbrug og arbejdsstyrken. Står tal fra Danmarks Statistik til troende, skal det offentlige forbrug falde med hele 3 pct. i årets sidste måneder. Det er ikke realistisk. Samtidig bliver det overordentlig vanskeligt at realisere 2010- planens mål om beskæftigelse, såfremt der ikke hurtigt gennemføres nye reformer.«

Det er Nordea, der siger det.

Kl. 16.00

Cheføkonomen i HTS udtaler: »Den store ud- fordring er fortsat at øge arbejdsstyrken og ned- bringe ledigheden. Det moderate økonomiske opsving, Danmark ser ud til at opleve i 2004, vil sammen med skattelettelserne næppe øge ar- bejdsstyrken tilstrækkeligt. Der er behov for re- former.«

Og en økonom fra Jyske Bank udtalte forle- den, at regeringen »virker handlingslammet, og resultatet er, at regeringen skubber problemerne foran sig som en snebold, der vokser og vokser.«

Regeringen byder ikke på de nye og påkræ- vede reformer. Tværtimod er paradokset, at man uddeler ældrecheck og lykkeposer og sam- tidig sætter reformarbejdet i bero. Med den ene hånd syltes der, og med den anden hånd deles der ud.

Velfærdskommissionen er nedsat og skal på bekvem vis ikke afrapportere før slutningen af 2005 på den anden side af folketingsvalget. Er det helt tilfældigt? Næppe.

Det radikale skatteudspil giver et forventet merudbud af arbejdskraft på 50.000 personer. Det er næsten fantastisk, som det radikale skat- teudspil ligner svaret på regeringens problemer.